

KURJER WILEŃSKI

wraz z Kurjerem Wileńsko-Nowogródzkim

Rząd społeczeństwu czy społeczeństwo rządowi

Gdy się zastanawiam nad tym, jakie wątpliwości nastroja społeczeństwo na ton pesymistyczny w stosunku do Obozu Zjednoczenia Narodowego dochodzą do przekonania, że te wątpliwości można by właściwie zamknąć w jednym pytaniu.

Czy Obóz jest czymś, co Rząd chce narzucić społeczeństwu, czy odwrotnie dzięki Obozowi społeczeństwo potrafi narzucić swą wolę Rządowi, uczynić z Rządu prawdziwą emanację owej „organizowanej woli narodu”, o której mówił Naczelny Wódz.

Tym wątpliwościom i my dawałismy wyraz zwłaszcza w artykułach z ubiegłego czwartku i piątku. Opowiadaliśmy się wyraźnie za tym, aby Obóz we własnym interesie jak najprędzej sprecyzował swe stanowisko nie w słowach, a w czynach, gdyż tylko czyn wytworzy w społeczeństwie atmosferę zaufania — niezbędny warunek konsolidacji.

Zyjemy w czasach o tyle szczęśliwych, że istnieje w Polsce powszechne przeświadczenie, powszechna wiara w jedność, przekonani i poglądy najbardziej zasadniczych i najbardziej związanych z naszym bytem, jako niepodległego narodu.

Są podstawy do takiej wiary. O jedności społeczeństwa świadczy jego jednolita postawa wobec armii, wobec Wodza Naczelnego, a i szeregu innych momentów, które w deklaracji p. Koca zostały poruszone, a które w przekonaniach olbrzymiej większości narodu nie znalazły i nie znajdują sprzeciwu.

Rząd, który potrafi stać się realizatorem tych zasad zyska zaufanie społeczeństwa.

W tej chwili jednak nie chodzi tylko o realizację, za jaką bądź cenę, jak to miało miejsce na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia. Chodzi również o metodę realizacji.

Robota robiona od góry, robota wykonana na rozkaz cieszy się jak najgorszą opinią.

Wójt oglądający się tylko na starostę, starosta tylko na wojewodę, a wojewoda na ministra zostali albo zleniawieni, albo ludność czuje do nich coś w rodzaju pogardy.

Jest to objaw smutny ale zrozumiały, tam gdzie zdrowy rozsądek miejscowego społeczeństwa nie był dotychczas brany pod uwagę, na terenach, które były tylko polem eksperymentów administratorów o wątpliwych kwalifikacjach, a gdzie nie było wykorzystywane wcale doświadczenie i dobra wola pracy ludzi wrośniętych w tę ziemię od dziada pradziada.

W pracach Obozu Zjednoczenia Narodowego, gdzie jak gdzie, ale właśnie na Wileńszczyźnie ludność najbardziej się obawiała roboty na rozkaz, roboty uzależnionej od aparatu administracyjnego w tym stopniu jak praca dawnego BBWR.

Te obawy i wątpliwości cisnęły się w pierwszym rzędzie na usta tych przedstawicieli prasy, jacy wczoraj

wieczorem zgrupowali się na konferencji prasowej zorganizowanej w Wilnie przez prezesa Organizacji Miejskiej Okręgu Wileńskiego O. Z. N. p. dyr. Barańskiego, przy udziale przedstawicieli Biura Propagandy O. Z. N. p. red. Drzewieckiego i red. Ostoję przybyłych z Warszawy.

Na te wątpliwości i pytania otrzymaliśmy zdecydowaną odpowiedź.

1) Prace Obozu Zjednoczenia Narodowego są prowadzone w zupełnej niezależności od władz administracji państwowej i dążą do stworzenia w każdym okręgu administracyjnym odpowiedniego czynnika przeciwwagi w stosunku do władz administracyjnych, któryby miał znaczenie decydujące i był wyrazem opinii miejscowego społeczeństwa.

2) Obóz nie zamierza narzucać okręgom prowincjonalnym praktycznych rozwiązań w poszukiwaniu dróg realizacji ideologii Obozu, a odwrotnie czeka na inicjatywę tych okręgów w utworzeniu form tej praktyki.

Oświadczenia to są słowa, a o prawdziwości słów zaświadczy dopiero ich realizacja, tak by mógł ktoś powiedzieć, tak zresztą niedawno mówiliśmy i my sami.

Sytuacja jednak zmienia się zasadniczo. Organizacja Okręgu Wileńskiego OZN to już nie są słowa. To już jest czyn, który pozwala na kontrolę prawdziwości wypowiedzianych słów i danych obietnic.

Wiadomości, jakie uzyskaliśmy o metodzie organizacji odcinka miejskiego Okręgu Wileńskiego przez p.

dyr. Barańskiego wzbudzą pod tym względem całkowite zaufanie.

Akcje p. dyr. Barańskiego znamionuje wielką ostrożność w stosunku do ludzi i całkowita niezależność.

Jest on obrócony twarzą ku tym, których organizuje. Siebie oraz swych współpracowników uważa za pełnoprawnych interpretatorów ideologii obozu, którzy według własnego najlepszego rozumienia przystosują ją do potrzeb miejscowych.

Nie znamy jeszcze treści przemówienia p. dyrektora jakie zostanie wygłoszone podczas obrad Zjazdu OZN ale już otrzymaliśmy zapewnienie, że nie będzie to przemówienie banalne, że zostaną w nim poruszone wszystkie najżywiej nas obchodzące sprawy, pod kątem widzenia miejscowych potrzeb.

wych potrzeb.

Obóz Zjednoczenia Narodowego jest partią, która ma ambicję ogarnąć cały naród po to aby Rząd uczynić rzeczywistym wyrazem woli narodu. W tych słowach została wczoraj zamknięta odpowiedź na pytania dotyczące stosunku Obozu do Rządu. I nie ma podstawy, aby w szczerą i prawdziwą tę odpowiedź nie wierzyć po tym co słyszeliśmy z ust p. dyr. Barańskiego.

Na konferencji jednak padło i wiele innych ciekawych pytań. Warte przytoczenia są i pytania i odpowiedzi. A więc była poruszana i sprawa stosunku do Żydów i stosunku do ordynacji wyborczej.

1. Pytanie: Jaki będzie stosunek do Żydów, którzy zechcą wstąpić do O. Z. N.?

1. Odpowiedź: Taki sam, jaki byłby stosunek Żydów do Polaka, któryby chciał się znaleźć w szeregach sjonistów.

2. Pytanie: Czy Obóz uważa za możliwe zmianę ordynacji wyborczej?

2. Odpowiedź: Skoro jako partia polityczna będziemy mieli dostateczną siłę, aby takiej zmiany dokonać i uznamy ją za potrzebną to zmiany tej dokonamy.

Odpowiedzią tym nie można od mówić ani słuszności ani logiki.

Mówiłem na początku artykułu o sceptycyzmie. Mówiłem właśnie po to aby wykazać że dziś w Wilnie jest on nie na miejscu.

Przechodzimy od słów do czynu na odcinku miejskim, przy czym robota zapowiada się dobrze, wzbudza zaufanie, już w stadium początkowym.

Odcinek miejski — rozwój miasta to klucz przyszłego dobrobytu naszych ziem. Tylko przez rozwój miast na naszym terenie osiągnąć można polepszenie dolę szerokiego mas rolniczych, dać odpływ nadmiarowi rąk robotniczych do przemysłu przetworczego i handlu, zapewnić bliskie rynki zbytu dla produkcji miejscowego rolnictwa. Tych wszystkich, którzy przybędą do Wilna, z miast i miasteczek Wileńszczyzny aby wziąć udział w organizacyjnych pracach O.Z.N. witamy szczerym sercem i całym Zjazdownym życzeniem owocnych prac. Piotr Lemiesz.

Witamy przybyłych na Zjazd O. Z. N.

Zjazd organizacyjny Okręgu Wileńskiego

W dniu dzisiejszym odbywa się w Wilnie Zjazd Organizacyjny Okręgu Wileńskiego Obozu Zjednoczenia Narodowego, na który przybyło kilkaset osób z całej Wileńszczyzny. Na zjeździe tym zostanie wyłoniona organizacja miejska O-

kręgu Wileńskiego OZN. W zjeździe wezmą udział przedstawiciele ludności m. Wilna oraz miast i miasteczek Wileńszczyzny, zaproszeni indywidualnie przez organizatorów.

Program dzisiejszego Zjazdu

Godz. 10—10.30 — Nabożeństwo w Ostrzej Bramie.

Godz. 11—11.15 — Złożenie hołdu Sercu Marszałka Piłsudskiego na Rossie.

Godz. 12—14 — Obrady Zjazdu w Teatrze na Pohulance.

Godz. 17—18 — Obrady poszczególnych zespołów. Nabożeństwo w Ostrzej

Bramie i złożenie hołdu na Rossie będą filmowane przez PAT, a obrady zjazdu transmitowane przez radiostację wileńską. Z Rossy na Pohulankę będą kursowały specjalne autobusy.

Wstęp na uroczystości ze indywidualnymi zaproszeniami.

Podział na zespoły

Jak się dowiadujemy Okręg Wileński organizacji miejskiej OZN będzie się dzielił na zespoły, skupiające członków według ich zawodu pod wspólnym kierownictwem.

W chwili obecnej organizacja miejska liczy 34 zespoły, łącznie 711 członków. Podział zawodowy chwilowo istnieje tylko w Wilnie, natomiast 9 zespołów powiatowych utworzono w oparciu o zasadę terytorialną. W Wilnie utworzono na

stępujące zespoły: 1) Kolejowy — kierownik W. Głazek; 2) pocztowy — prezes Przystosowania Wojak. Poczt.; 3) Uniwersytecki — Jakowicki; 4) artystów — Górski; 5) leśników — Jankowski; 6) oświatowy — Gryglewski; 7) skarbowy — Bardurski; 8) nauczycielski — Łyszczyarczyk; 9) administracyjny — Zubelewicz; 10) urzędników prywatnych — Grabowski; 11) niższych funkcjonariuszy — Baniewicz; 12) bankowy — Miłkowski; 13) dziennikarzy — Szydłowski; 14) adwokaci — Kukiel-Krajowski; 15) lekarski — Jakowicki; 16) techników — Hajdukiewicz; 17) kobiece — Hillerowa; 18) kombatanów — Tyszkiewicz; 19) rzemieślniczy — Płof Hermanowicz; 20) właścicieli nieruchomości — Michał Łukaszewicz; 21) samorządowy — Głafman; 22) strzelców — Dobaczewski; 23) harcerski — Maleszewska; 24) inwalidów — Chrystowski i 25) przemysłowo-kupiecki — Ruciński.

podczas obrad Zjazdu OZN. Poza p. prezesem Stefanem Starzyńskim na zjeździe będą przemawiali p. dyr. Barański oraz przedstawiciele zespołów.

Wczorajsza konferencja prasowa

W dniu wczorajszym odbyła się w Wilnie pod przewodnictwem inż. Barańskiego, przewodniczącego organizacji miejskiej Obozu Zjednoczenia Narodowego, konferencja prasowa. W konferencji wzięli udział liczni przedstawiciele prasy wileńskiej oraz przedstawiciele biura

propagandy OZN red. Jan Drzewiecki i red. Adam Ostoję.

Szczegółowych wyjaśnień w sprawie organizacji miejskiej OZN udzielił dyr. inż. Barański oraz zastępca szefa biura propagandy OZN red. Drzewiecki.

Akcesy organizacji bez znaczenia

Wczoraj na konferencji prasowej prezes organizacji miejskiej Okręgu Wileńskiego OZN p. dyr. Barański wyjaśnił, że zgłoszenia akcesów przez organizację mają znaczenie tylko deklaracji o stosunku organizacji do Obozu. Z akcesu nie wynika przynależność członków do Obozu, o której obóz będzie decydował jedynie na podstawie zgłoszeń indywidualnych. Zgodnie z opinią p. dyr. Barańskiego zbiorowy akces do OZN wszystkich członków organizacji jest organizacją jest możliwy tylko wówczas, gdy akces zgłosi partia

polityczna, a więc organizacja tego samego typu jak OZN.

Przyjazd Prezesa Centralnej Organizacji Miejskiej O. Z. N. Stefana Starzyńskiego

Wczoraj wieczornym pociągami z Warszawy przybył do Wilna Prezes Centralnej Organizacji Miejskiej OZN p. Stefan Starzyński, który wygłosi przemówienie

Krwawe zajścia w Racławicach

2 agitatorów zabitych. Kilkunastu policjantów rannych

Wskutek wydanego przez władze zakazu wszelkie przygotowania do manifestacji w Racławicach zostały przez organizatorów zaniechane i zjazd został odwołany.

Mimo to pewna ilość agitatorów, nie podporządkowując się zarządzeniu, zdolała przybyć, przeważnie pochodzący z Racławic, wykorzystując tłumny, jak w każdy dzień świąteczny, udział ludności okolicznej w nabożeństwie niedzielny. Agitatorzy ci próbowali podburzyć zebranych i skłonić do czynnych wystąpień przeciwko organom bezpieczeństwa publicznego.

W wyniku tej występnej agitacji pluton policji państwowej, przechodząc po ukończonym już nabożeństwie przez wioskę Racławic, został nieoczekiwanie i podstępnie z ukrycia zaatakowany, przyczem w stronę policji posypały się strzały oraz obrzucono kamieniami.

Działając w obronie własnej policja zmuszona była użyć broni, w wyniku czego jeden z napastników, Kazimierz Karkowski, został zabity, drugi zaś, ciężko ranny, zmarł. Dwaj inni odnieśli lekkie rany. Przy usta-

leniu tożsamości zmarłego stwierdzono, że jest nim niejaki Wincenty Kowalski, poszukiwany przez władze sądownie kryminalista, karany 3-letnim więzieniem za napad rabunkowy. Z pozostałych policjantów kilkunastu odniosło kontuzje i obrażenia, kilku z nich

ranni ciężiej.

Przybyły oddział policji szybko przywrócił spokój, zatrzymując kilku napastników i podlegaczy. Na miejsce zajścia przybyły władze sądowe, przystępując do energicznego śledztwa. (Pat).

Próba uroczystości koronacyjnych w Londynie

LONDYN. (Pat.) Dzisiaj o bardzo wczesnej godzinie, kiedy jeszcze ulice Londynu były prawie puste, z Buckinghamu wyruszył pochód, który skierował się do opactwa westminsterskiego. Była to próba uroczystości koronacyjnych. Początkowo nieliczni przechodnie, którzy zatrzymywali się wzdłuż trasy pochodu, wkrótce utworzyli zwarty tłum ciekawych, przyglądających się królewskiej karocy, która wraz z eskortą i podążającymi za nią powozami, podążała do opactwa westminsterskiego. W pochodzie tym brały udział nawet orkiestry, a policjanci, stojący wzdłuż ulic, którymi

podążał pochód, z zegarkami w ręku notowali godzinę i zwracali uwagę na różne szczegóły.

Karoca królewska pierwsza zatrzymała się przy wrotach opactwa westminsterskiego, a za nią 11 powozów promiera W. Brytanii i ministrów imperium. Następnie jechały powozy książąt i księżniczek krwi królewskiej i wreszcie karoca królewska Maria. Każdemu z powozów towarzyszyła eskorta, która w odpowiedniej chwili zatrzymywała się i znowu ruszała na przód, prezentując broń, jak podczas prawdziwej uroczystości.

Walny Zjazd Dziennikarzy R. P. w Warszawie

WARSZAWA. (Pat.) Dziś rano w gmachu rezerwy kupieckiej rozpoczął swe obrady walny zjazd Związku Dziennikarzy R. P. po zagajeniu zjazdu przez prezesa Związku red. Ścieżyńskiego, który powitał przedstawiciela p. prezesa Rady Ministrów i Rządu, ministra Opieki Społecznej Mariana Zyndram-Kosińskiego

oraz przedstawicieli władz dyrektora Okulicza, naczelnika Wydziału Prasowego MSZ Skłowski i naczelnika Wydziału Prasowego M. S. Wewn. Pękę, zabrał głos p. minister Kosiński.

„Stanowienie Panie i Panowie! W imieniu Pana Prezesa Rady Ministrów i Rządu mam powitać dorocznego wal-

ny zjazd Związku Dziennikarzy RP. Spełniam ten miły obowiązek tym chętniej, że zjazd dzisiejszy jest naczelnym organem zrzeszeń zawodowych dziennikarskich, których bezpośrednie cele i zadania mieszczą się w ramach kompetencji mego urzędu.

Stoi obecnie przed nami najistotniejsza zadanie wzmocnienia obronności Państwa na wszystkich odcinkach, jakie się na to składają. Jednym z tych odcinków ważki odcinek gospodarczy. Wzrostliśmy w okresie wybitnej poprawy gospodarczej. Okres ten musi być w całej rozciągłości wykorzystany i dać nam winien nowe i trwałe wartości. Właściwie zjazd, życząc Panom, by w wysiłku nastawianiu narodu na codzienny ofiarny trud dla dobra społeczeństwa i wielkości Państwa, praca Wasza dała jaknajpiękniejsze wyniki”.

Po przemówieniach powitałnych, wysłuchaniu sprawozdań zarządu głównego i wydziału wykonawczego oraz komisji zawodowej i komisji rewizyjnej, i uchwaleniu absolutorium dla zarządu i wydziału wykonawczego, przyjęto rezolucję idącą po linii obrony wolności prasy oraz prawnego uregulowania stosunków w zawodzie dziennikarskim.

Dokoła sprawy ks. Mikołaja rumuńskiego

BUKARESZT (Pat) — Księżę Mikołaj, jak donosi agencja Havasa, wysłował 17 kwietnia list do prezesa rady ministrów by położyć kres pogłoskom „jakie krążyły w ostatnich czasach zagranicą na temat rzekomego związku osoby księcia z pewnymi ugrupowaniami politycznymi.

List ten brzmi, jak następuje: „Dowiedziawszy się, iż pewne pogłoski łączą moją osobę z pewnymi ugrupowaniami politycznymi oraz z innymi manifestacjami i działalnością, które w razie dalszego trwania, mogłyby być szkodliwe, oświadczam, iż nie mam żadnego kontaktu osobistego bezpośredniego, ani pośredniego z żadnym ugrupowaniem politycznym.

Pragnę zaprzestować przeciwko tym pogłoskom, prosząc o wydanie zarządzenia, jakie pan uzna za stosowne, by położyć im kres”.

BUKARESZT (Pat) — Agencja Rador zaopatrzyła list wystosowany przez ks. Mikołaja do prezesa rady ministrów, następującym komentarzem:

„List ten kładzie kres pogłoskom rozszerzanym ostatnio zagranicą na temat pewnych niepokojów wywołanych sprawą b. księcia Mikołaja, przypisując szerzenie tych niepokojów członkom b. organizacji „Żelazna gwardia”, która to organizacja jest, jak wiadomo legalnie rozwiązana”.

Walą się domy w centrum Madrytu

MADRYT. (Pat.) Komitet obrony stolicy komunikuje: Ostatnie bombardowanie miasta przez ciężką artylerię powstańców zniszczyło liczne domy w centrum miasta i pociągnęło za sobą wiele ofiar wśród ludności cywilnej. Liczba zabitych jest znaczna, ale dokładniej jeszcze nie jest znana. Rannych jest przeszło 70-ciu.

Wojska rządowe zawiązały pozycje nieprzyjaciela w pobliżu Atalaya na odcinku Escoriala. Odparto dwa ataki wojsk powstańców na pozycje pod Atalaya na odcinku Samosierra oraz na linie rządowe na odcinku Guadalaajara. Kilka czołgów nieprzyjacielskich zniszczono.

2 samoloty powstańcze nad Barceloną

Agencja Havasa donosi, że dziś po południu przeleciały nad Barceloną 2 samoloty powstańcze, zrzucając bomby zapalające na urządzenia portowe. Ludność, wcześniej ostrzeżona alarmem syren, schroniła się przed atakiem. Rządowe samoloty myśliwskie

udały się natychmiast w pościg za samolotami powstańczymi, które odleciały w kierunku morza. Zarządzony alarm trwał około godziny, poczem miasto przybrało zwykły wygląd. Ofiarami rzuconych bomb padły dwie osoby zabite i kilkanaście rannych.

Poświęcenie świetlicy P. P. W.

W dniu 18 b. m. odbyło się uroczyste poświęcenie pięknej świetlicy Poczłowego Przystosowania Wojskowego przy ul. Dominikańskiej 15.

Poświęcenie dokonał JE. Metropola Wileński Arcybiskup Romuald Jastrzykowski. W uroczystości poświęcenia nowej placówki kulturalnej w Wilnie wzięli udział wojewoda L. Bociański, JE. Hachan Szapszal, przedstawiciele z Warszawy: ptk. Kominkowski — z zarządu głównego PPW, dr Roman z ministerstwa poczt i reprezentacji wojska, samorządu, instytucji państwowych i gospodarczych, społeczeństwa, wreszcie liczni zaproszeni goście i pracownicy wileńskiej dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Krótkie przemówienie wygłosił dyrektor inż. Nowicki, analizując wysiłek, który doprowadził do powstania świetlicy, jako oświata życia kulturalnego i towarzyskiego pocztowców. Przemówienie swoje zakończył

okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, który został podchwyciony przez zebranych i trzykrotnie powtórzony. Odegrano hymnu za kończąc część artystyczną.

W części artystycznej orkiestry: symfonicznej, dęta i piórkowa, chór męski i solista Edw. Romanowski wykonał utwory Chopina, Bacha, Beethovena, Moniuszki, Milka i Griega.

Udany poranek artystyczny zakończył dzisiaj uroczystość, przyczem na wyróżnienie zasługującą dodatnia i niezwykle artystyczna strona wewnętrzna wyświęconej dziś świetlicy. Urządzona w stylu czytelnia, sala, komnata oraz sień, pomysłowe świeczniki oraz szata dekoracyjna czynią ze świetlicy przytulną i piękną placówkę w naszym mieście.

W godzinach popołudniowych w nowoświęconej świetlicy PPW odbyła się wieczornica taneczna.

Pomoc dzieciom i młodzieży

W dniu 16 b. m. odbyło się posiedzenie Wydziału Wykonawczego Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Dzieciom i Młodzieży. Przewodził ptk. Kozłowski. Na porządku dziennym znalazło się zagadnienie podania subwencji na najbliższe miesiące.

Ze względu na to, że zadaniem Komitetu jest m. in. udzielenie pomocy materialnej organizacjom zbiórkowym w Komitecie, a jednocześnie prowadzącym prace swoje wśród młodzieży i dzieci, obradowano również nad sprawą udzielania im pomocy.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji i po dokładnym zapoznaniu się ze złożonymi przez organizacje postulacjami w zakresie pomocy materialnej, Wydział Wykonawczy przychylił się do prośby Koła Gospodyń Wiejskich w przedmiocie okazania pomocy w zorganizowaniu kursu dla kierowniczek dziecińców, Towarzystwa Przyjaciół Dzieci — co do udzielenia stałej subwencji na prowadzoną akcję i jednorazowej zapomogi na umożliwienie wysłania dzieci na kolonie, Polskemu Czerwonemu Krzyżowi — na dożywianie dzieci, Tow. Św. Wincencego — na zorganizowanie ochronki dziennej w Kominach.

Ponadto Wydział Wykonawczy upoważnił prezydium Wojewódzkiego Komitetu do prze prowadzenia portrakcji w Zarządzie Miejskim i czynnikami społecznymi w przedmiocie ponownego uruchomienia poradni dentystycznej dla dzieci w wieku przedszkolnym, która z braku kredytów w m-cu marcu została zlikwidowana.

Jednocześnie Wydział Wykonawczy przychylił się do prośby Wileńskiego Wojewódzkiego T-wa Przeciwwzględności w sprawie udzielenia jednorazowej subwencji na zorganizowanie prewencji nośnego na Zwierzynie dla dzieci znajdujących się w opłakanych warunkach materialnych i mających w rodzinie członków chorych na otwartą gruźlicę.

W dalszym ciągu zebrania obecni postanowili na okres najbliższych kilku miesięcy przyjąć z pomocą w zakresie dożywiania dzieci z powiatów województwa wileńskiego i m. Wilna, na akcję tę pozostały wysygnowane dotychczas kredyty, przyczem pomoc dla powiatów trwałaby od m-cza kwietnia do pierwszej połowy lipca, na terenie zaś m. Wilna do listopada włącznie.

Znowu dwie petardy wybuchły w Warszawie

Na terenie Politechniki w gmachu kreslańskim na drugim piętrze podczas odbywających się kreslań z grupy studentów, przebiegających przez korytarz rzucono do sali petardę.

Sila wybuchu była niewielka. Uszkodzeniu uległy tylko pulpity kreslańskie. Na miejsce przybyła policja i zastępca nacz. wydz. bezp., nadkomisarzem Runge, pogotowie komendy policji oraz kier. XI komisariatu P. P. Wszystkie wejścia zostały obstawione, na teren sprawdzono legitymacje

Gość amerykański opuścił Wilno

Wczoraj bawił w Wilnie dyrektor parlamentu sztuki w Instytucie Carnegiego w Pittsburgu Homer Saint -Gaudens, który w towarzystwie prof. Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie Wł. Jerockiego zwiędził pracownię malarzy wileńskich: prof. Slendzińskiego, Jamontta, Nie siolowskiego, Rouby, Kwiatkowskiego, Wendorff - Serafinowiczowej.

Pobyt Saint -Gaudensa w Polsce, jak wiadomo, pozostaje w związku z organizowaną przez Instytut Carnegiego międzynarodową wystawę sztuki, na której mają być reprezentowane i dzieła sztuki polskiej.

Jakie dzieła malarskie plastyków wileńskich zostały zakwalifikowane na wystawę, dowiemy się później, gdyż obecny pobyt Saint Gaudensa pozwoli mu po znać te dzieła.

Gość amerykański opuścił Wilno wieczorem, udając się przez Warszawę i Berlin do Danii.

Wileńskianki ozdabiają kwiatami okna i balkony

Odprawy i raporty kontrolne Związku Strzeleckiego

Organizacja Związku Strzeleckiego, liczącego kilkadziesiąt tysięcy członków. Obejmuje terytorialnie cały kraj.

Rozległość przestrzeni stanowi więc jedną z głównych trudności w utrzymaniu stałego bezpośredniego kontaktu organizacyjnego między władzami organizacyjnymi i poszczególnymi władzami terenowymi ZS.

Komenda Główna Zw. Strzel. dążąc stale do utrzymania tego kontaktu, a co za tym idzie, do osiągnięcia jak największej dyspozycyjności organizacyjnej ZS, wprowadziła ostatnio nową formę odpraw oficerskich i raportów kontrolnych dla podoficerów ZS, które w określonych czasach odbywać się będą na obszarze całego kraju.

Tanio lecz dobrze

wykonane:
garnitur spacerowy modny od zł. 55.—
marynarka „Fresco” prakt. . . 40.—
spodnie flanel, szare i berge . . 15.—
spodnie sport. przerab. ang. . . 14.—
płaszcz szewiotowy b. modny . . 54.—
płaszcz gabardinowy . . . 53.—
płaszcz impregnowany . . . 38.—
płaszcz płócienny . . . 17.—
Przyjmujemy również obstalunki z włas. materiałów

JABŁKOWSCY.

Teatr Lutnia

Władczyni filmu

Taki jest tytuł ostatniej operetki Jana Gilberta, wystawionej w piątek jako widowisko premierowe w „Lutni”. Operetka nie należy do nowości — liczy sobie z górą lat 20 i tematycznie związana jest z epoką filmu niemieckiego, walczącego dopiero o swoje prawo do życia i rozwoju.

Muzyczna jej wartość spokrewniona jest ściśle z ówczesną chwilą niepodzielnym kultem formy walca, potoczystego i lekkiego o nieskomplikowanych melodiach łatwo zapadających w ucho, znanych nam częściowo z popularnych koncertów lekkiej muzyki. Brak większych arii wynagrodzone sobie dając w akcie II wstawkę świeżej prewencji. Autorem pieśni-tanga, wykonanego w II akcie przez J. Kulczyckiego jest Grzegorz Kac, dyryktor kina Helios. P. Kac należy do ludzi okazujących zainteresowanie dla spraw muzycznych, wszakże — jak się pokazuje — nie tylko jest słuchaczem poważnych audycji ale również kompozytorem. Jego wstawka jest zgrabnie zbudowana, w strukturze rytmicznej ściśle dostosowana do formy tanga; przy tym posiada efektowną linię melodyczną, typową dla dzisiejszych szlagierów muzycznych.

Reżyser poszedł tu po linii szerszych możliwości artystycznych Jany Gilberta, wystawionej w piątek jako widowisko premierowe w „Lutni”. Operetka nie należy do nowości — liczy sobie z górą lat 20 i tematycznie związana jest z epoką filmu niemieckiego, walczącego dopiero o swoje prawo do życia i rozwoju.

Muzyczna jej wartość spokrewniona jest ściśle z ówczesną chwilą niepodzielnym kultem formy walca, potoczystego i lekkiego o nieskomplikowanych melodiach łatwo zapadających w ucho, znanych nam częściowo z popularnych koncertów lekkiej muzyki. Brak większych arii wynagrodzone sobie dając w akcie II wstawkę świeżej prewencji. Autorem pieśni-tanga, wykonanego w II akcie przez J. Kulczyckiego jest Grzegorz Kac, dyryktor kina Helios. P. Kac należy do ludzi okazujących zainteresowanie dla spraw muzycznych, wszakże — jak się pokazuje — nie tylko jest słuchaczem poważnych audycji ale również kompozytorem. Jego wstawka jest zgrabnie zbudowana, w strukturze rytmicznej ściśle dostosowana do formy tanga; przy tym posiada efektowną linię melodyczną, typową dla dzisiejszych szlagierów muzycznych.

Strona zewnętrzna widowiska miała oprawę stałego dekoratora „Lutni” E. Grajowskiego. Tym razem trzeba podnieść udatne dekoracje w akcie II, zwłaszcza III, (perspektywa ulicy), słabsze w akcie I: hall hotelowy o nieharmonizowanych barwach.

Reżyseria M. Tatrzanińskiego nadała widowisku żywe tempo, wyszukując wszystkie momenty akcji, wychodzącej poza operetkowy szablon. Intryga oparta na szeregu nie kończących się aż do ostatniej chwili — qui pro quo i mistyfikacji ma prawdziwie udatną parodię filmu (akt II). Wyzyskano ją umiejętnie, stwarzając naprawdę zabawną scenę.

Nie zapomniano o wstawkach baletowych, dając taniec boyów (W. Borowski i T. Rudzki) oraz Cienie nocy (T. Kasatka, H. Zorawowiczówna i J. Ciesielski). Z przyjemnością tu stwierdzić można, iż znać w tym zakresie podatną ewolucję, rozwój poszczególnych jednostek, kształconych wprawą ręką Ciesielskiego.

Z pośród wykonawców wymienić trzeba przede wszystkim J. Kulczyckiego. Lubiana powszechnie primadonna wnosi na scenę specjalny wdzięk, przyczyniając się do zadziwiającego bezpośredniego kontaktu między sceną i widownią. Jej partnerem był Tatrzaniński, robiący milionera, fabrykanta konserw i wroga filmu, usidlonego przez królową kina. Poziom gry tego aktora sprawia, iż rażą u niego te niedociągnięcia, poza które nie wychodzi kto inny. W imię tego właśnie wolno skrytykować w jego ducie taneczny z Kulczycką — mimikę i porty-kowanie zadowolona, które tracą przesadę.

Z przyjemnym umiarem prezentował się K. Chorzowski. M. Wawrzko-wicz dał słomianą dyskretną kreację. P. Kallinowska lepiej tańczy niż śpiewa. Poza tym wymienić należy: D. Lubowską, L. Delfowskiego, K. Michałowskiego i S. Kubińskiego. Całość widowiska żywa, barwna i wesoła.

hbk.

Usiłowali przemyścić broń z Anglii do Hiszpanii

LONDYN. (Pat.) „Sunday Dispatch” zamieszcza rewelację, dotyczącą usiłowania przemytu broni do Hiszpanii. Dziennik wymienia nazwiska dwóch młodych Anglików, należących do najlepszych rodzin angielskich. Wartość broni, która rzekomo

miała być dostarczona do Hiszpanii, sięga dwóch milionów funtów szterlingów. Jednym z młodych ludzi jest rzekomo Wiktor Harwey, syn lorda Harweya, byłego posła Wielkiej Brytanii w Peru.

Kongres młodzieży radykalnej we Francji

PARYŻ. (Pat.) W Carcassone odbył się kongres młodzieży radykalnej pod przewodnictwem b. ministra dep. Mistlera, który wygłosił przemówienie, charakteryzujące dążność i postawę stronnictwa radykalnego. W dyskusji, która się w następstwie wywiązała, zabierali głos liczni mówcy. Obrady zakończyły się przyjęciem rezolucji, w której m. in. stwierdzono, iż trudności społeczne i gospodarcze, wynikające z wojny i zmiany warunków produkcji, mogą być rozwiązane przez zastosowanie zasad ładu społecznego.

Rezolucja sprzeciwia się wszelkim tendencjom dawałucyjnym i wyraża nadzieję, iż polityka pokojowa, jaką prowadzi Yvonne Delbas będzie nadal unikata mieszaniamy się w wewnętrzne sprawy innych krajów, unikając sporów ideologicznych.

Strajk kinematografów w Paryżu

PARYŻ (Pat.) — Komitet międzyzwiązkowy przedsiębiorstw widowiskowych ogłosił strajk generalny wszystkich kinematografów okręgu paryskiego.

PARYŻ (Pat.) — W czasie posiedzenia Związku Pracowników Widowiskowych uchwalone zostało natychmiastowe przystąpienie do strajku nie tylko w kinematografach, lecz również we wszystkich innych przedsiębiorstwach widowiskowych. Mimo tej decyzji ruch strajkowy zaczął się w godzinach popołudniowych tylko nieznacznie. Wielkie bulwary, na których znajduje się przeważna ilość sal kinematograficznych i teatralnych, miały swój zwykły niedzielny wygląd. W kinematografach, wyświetlających aktualności, zatrudniono personel zaangażowany w ostatniej chwili. Kilka music hool, jak „Folies Bergeres” i „Casino” są zamknięte. Teatry narodowe nie są dotknięte ruchem strajkowym.

Teatr na Pohulante

Mazepa

Tragedia w pięciu aktach Juliusza Słowackiego, reżyseria M. Szpakiewicz, Dekoracje W. Makojnika

P. Wiesław Makojnik uszyć kazał strój Wojewody z kilimów wileńskich — o to zdarzenie jeśli nie najważniejsze, to w każdym razie dość ważne, by od niego zacząć felieton. Strój się udał, publiczność była równie ośniona „zuchwalstwem” jak i szczęśliwością pomysłu. Więcej by takich! Inscenizacja w tym duchu cała byłaby najlepszym chyba odpowiednikiem scenicznym literackiej roboty w „Mazepie”.

Bo zważmy czym jest ta krwawa i trupów pełna „tragedya”. Akt pierwszy — krwawa trochę na komedię, a trochę na operę. W akcie trzecim wszystko już jest właściwie rozegrane, a dalsza morderstwa wywodzi się raczej z wirtuozerii aktora, niż z istotnej potrzeby. Cała sztuka toczy się od wypadku do wypadku, waleki dramatyczne wygasają, a na ich miejsce znajduje poeta nowe. Wreszcie bohater tytułowy w pierwszym akcie jest zupełnie innym człowiekiem niż w następnych. Poczylajmy sobie jeszcze Kleine-

ra, a przypomnimy, że moc scen, moc postaci posciągano tu z Wiktora Hugo, Balzaka, Scriba’a, Schillera i Szekspira samego. — Rozżalony na oporność publicznosci, zmierzający zresztą w swą ewolucję artystyczną coraz bardziej od literackiej poży romantycznej do realizmu — zapragnął poeta dać rzecz jaśniejszą niż poprzednie, bliższą smakom epoki, rokusząc powodzenie. Tym można sobie wy tłumaczyć, że zawsze silna „bluszcrowatość” Słowackiego w „Mazepie” staje się jakby programowa: — łaknący sukcesu poeta urządził sobie ćwiczenie literackie na popularne tematy i warianty.

Wiemy, że to mu się w znacznej mierze udało. „Mazepa” z utworów scenicznyc Słowackiego najpierw i najczęściej był grany. Już we współczesnej recenzji Libella obok surowej zresztą krytyki kompozycji i konsekwencji dramatycznej sztuki czytamy, że Słowacki „jakby z umysłu otrząsł się ze szczytności, jaką mu nasłuszczały olbrzymie w nieszczęścia wypad

ki za panowania Jana Kazimierza”, że „z samej walki uczuć i z sytuacji, znakomitym złożonych tańcem, tragiczności przedmiotu sobie stworzył...”. „Jest w nim poezja żywa, namielna; charaktery ludzkie umie uchwycić i oddać w najdelikatniejszych odcieniach; na grze uczuć zna się; sercem włada, a samą poetyczną treścią zachwycia”.

Otoż i sedno rzeczy — „treść poetyczna”! Zblazowani bogactwem psychologicznym tak życia jak i literatury, darujemy poecie z Amelią „świętą kobietą” zachodzącą skrycie w dziarskim pasierbie, darujemy na ówczesną buflo-demokratyczną modę wystylizowany karykaturalny szkic króla — kobiecizna, darowalibymy nawet interesujące studium piekieł, ej zardzości, która wybija całą ród Wojewody. Mogło być to, albo coś innego, tak, albo zgola inaczej. Nie w tym rzecz, to są, jak powiedzielibyśmy, sprawy koniunkturalne. To są tylko — preteksty poetyczne.

Poezji tu pełno. Poezja czepia się wszystkiego jak osły ubrania. Król w płaszczu patrzy wybiera się na nocne przygody — już pięknie prawo o nielopeczności; Amelia skarzy się na zuchwałość Mazepy — już całe studium o słońcu i barwach twarzy; Wojewoda grozi — jakby epigramat układał, Mazepa pojedynkuje się, ale na jedno złożenie się szermierza przypadnie po kilka chyba pięknych sformułowań o życiu — w stylu

szekspirowskim. I tak bezustanku, aż do scen wielkiej piękności: pożegnania Zbigniewa z Amelią, rozmowy Mazepy ze Zbigniewem po pojedynku, czy wreszcie relacji o śmierci Zbigniewa, niezapęgnięciu chyba w prostocie i sile wyrazu.

Gdy więc rzeczywistość faktów jest najmniejszej wagi, gdy treścią najistotniejszą zdaje się być nie słowo, lecz ton, jakim zostało ono wypowiedziane, nie przeżyca nawet, ale ich forma, kierunek, walor, niemal że muzyczny — doceniamy dobrze jak niewdzięczna to kanwa dla inscenizatora z współczesnego teatru.

Nielatwa rzecz zmusić ludzi, którzy czytują o „Maty Dziennik” np., żeby raptem zobaczyli poezję, żeby świat rzeczy, faktów i mniej lub więcej dziwnych widzimisię ustąpił na parę godzin przed światem wrażeń i wyobrażeń, komponujących się jak kolory warstw powietrza, lub zapachy kwiatów w upalny dzień.

Żeby taką rzecz, takie masowe przeżywanie poezji osiągnąć, trzeba by widownię całą jakoś zdezorientować, jakoś ją wybić z transu codzienności mieszczańskiej — faktograficznie — naturalistycznie. Zdezorientować, by nabrała nowej orientacji, by zdolna była poddać się innej magii, wpaść w inny trans. — Do tego jest inscenizacja.

Tak więc zamykając koło powtórzymy,

że Makojnik dobrze zrobił wypuszczając Wojewodę w samodzielnych. Zrozumienie, że „można i tak”, odkrycie wartości estetycznych w antynaturalizmie, to piękne preludium do sztuki. Ale cóż, kiedy... na tym się skończyło.

Dekoracja nie współdziałała! Doceniamy wysiłek inscenizacyjny — to ograniczanie zmienności miejsca, te kompozycje w duchu sceny syntetycznej, ale pocóż było dać się skusić na jakiś barokowy realizm? Ten kunsztowny sufity, ta zawila architektura, każąca kombinować jakimś tam jest rozkład pokoiów. Poco to? Poco zmuszać ludzi do myślenia naturalistycznego, jeśli ono właśnie będzie największym wrogiem prawidłowej recepcji sztuki? Pomijam już słyszane obok uwagi zesławiające wygląd zamku Wojewody z wyglądem Świątlicy PPW, ludzkiej winiarni w „Dworku Kresowym...”

A przecież Słowacki dyktuje wyraźnie przez usta Mazepę: — „Czar był jakiś w tym zamku, w księżycu, w ogrodzie, co mię obłąkał, ogniem zapalił, miłością i czar trwał...” — Inscenizacja wyrzuciła akcenty „operowe” z pierwszego aktu, kierując go potrosze. Zgoda, niech nie widzimy iluminacji, ale zamek — zamek musiał być pełen romantycznego czaru.

Z wykonawców na pierwsze miejsce wysunął się Borowski — Mazepa. Główny rzeźnik poezji w sztuce po szekspirow-

sku, zmienny, błyskotliwy, delikatny, a wyszczekany jak mało kto, jest Mazepa wspaniałym obiektem ambicji młodego aktora. Borowski raz tylko dopuścił się ciężkiego grzechu i w nieopanowanym gesticie kończącym akt pierwszy. Poza tym — wiersz mówił jak wiersz, zmieniał tonację, umiał się podobać, zroś się z tekstem. Dalsze przedstawienie oszłufiło mu do reszty rolę, której pogratulować. Mniej efektowny, ale „prawidłowy” raczej był Mroźewski, który miłoś i cierpienia Zbigniewa umiał uwiarogodnić. Niedźwiedźka, jako Amelia robiła wrażenie jakby niepewnej zasadniczego tonu i tak oszczędna była ekspresja. No i wiersz! Co się stało z wierszem? Np. „Proszę te tzy pa-miętać... i o mnie. Ja znoszę...” tu się wiersz kończy, pocóż go na prozę prze-rabiać? Rozważnia metryczne zatruty mi urok pięknej sceny.

Szymański dał Wojewodzie przede wszystkim gest w sam raz jak do stylu tej sztuki. Jeśli idzie o ekspresję słowną, prze-różnych grób zwaśzcza, to pomniejszało jej niezawasze szczęśliwe obniżenie głosu. Trudno młodemu o głos demonicznego starca. W Królu Neubella nie umiałem dopatrzyć się kobiecizna i cwa-nego uwodźcizna. Jasńska-Delfowska (Kasztelanowa), Czaplinski (Chmara) i Wołtejo (Chrzyska) — dopełniali ca-łości.

Józef Masłinski.

Ropiejąca rana

Jesleimy na progu sezonu sportow le-
nich. Nasuwa się z tym szeregiem zadani-
czym i niezmiennie ważnym problemom
do rozwiązania. Jednym z nich jest spr-
wa należącego zaopiekowania się dzieć-
mi.

Temat ten przez nas był nieraz już
poruszany. Niestety z przykrością musimy
stwierdzić, że jak staliśmy na marowym
punkcie, tak też i stoimy. Jakoś nikomu
ta sprawa nie leży.

NA SERCU

i nie absolutnie nie robi się w tym kie-
runku, żeby poprawić byt sportowy naj-
młodszych obywateli.

Przejdźmy do szczegółów. Od kilku
lat mówi się ciągle o powstaniu w Wil-
nie pierwszego ośrodka jordanowskiego
dla dzieci. We wszystkich większych mia-
stach Polski istnieją już dawno ośrodki
jordanowskie, które gromadzą dzienne
seki dzieci. Dzieci te w ośrodkach znaj-
dują rozrywkę i fachową opiekę. Jedno
jedynie bodaż Wilno nad sprawą tą prze-
chodzi do porządku dziennego.

Najwięcej może do powiedzenia miał
by w tej sprawie nasz

SZANOWNY MAGISTRAT.

który uważa, że wystarczy, jeżeli w Cie-
leńniku, czy przed Kuratorium na ul. Wo-
lana w skrzyni znajdzie się kupa brudne-
go piachu magistralnego. Wystarczy
przejść się ulicami i przyjrzeć się w ja-
kich warunkach bawi się dzieciom wile-
ńskim. Nie wiem, dlaczego w tej spr-
wie nie zabierze głosu

KOMISJA SANITARNA.

Pragnę zapytać lekarzy wileńskich na cze-
le z dr. Brokowskim i dr. Rudzińskim, czy
wiedzą o tym, że dzieci wileńskie bawia
się na oczach spacerowiczów w okrop-
nych brudach?

Narzekamy, że grasuje gruźlica, że mło-
dzież jest wycieńczona, że poborowi o-
trzymują kategorię „D”. Czyżby to jest wi-
na?

Te magistralne skrzynie z lepkiem pias-
kiem są rozsądnymi bakteriami. To nasze
plagi i największe zło! Rodzice, któ-
rzy pozwalają dzieciom bawić się w tych
brudnych piaskach są bardzo lekkomyślni
i wyrządzają ogromną krzywdę swym
dzieciom. To jest złudzenie, że dziecko
odnosi korzyść, że dziecko się bawi. To
jest egoistyczne zapewnienie nianiek, któ-
re są zadowolone, że dziecko nie płacze,
a one mogą tymczasem

FLIRTOWAĆ.

Piszę te słowa z świadomością odpowie-
dzialności. Jestem głęboko przekonany,
że znajdę zrozumienie i uznanie.

Na przeciwnym brzegu Wilni,
tuż przy ogrodzie Bernardyńskim jest też
taki „cichy kącik — raj dla dzieci”. To
nie raj, to zgroza. Zbocza góry sp-
adające do Wilni są terenem licznych
wycieczek dziecięcych. Gdyby zaś przy-
szedł się lepiej nawierzchni, to oświecić mo-
żna ze zgrozy. Co krok to

KUPA BRUDU

pozasłownego przez niekulturalnego
człowieka, albo przez psa. W tych to
„piramidkach” bawi się dziecko wileń-
skie, lepiąc z tego babki ku uciesze opie-
kunki.

Piękny obrazek!

Jeżeli chcemy mieć jeszcze piękniejsze
widowisko, to zajrzyjmy do pierwszego
lepszego podwórka. Nie trzeba iść na
ulicę Żydowska, Rudnicką czy Szklaną.
Można to samo znaleźć nawet na ulicy
Mickiewicza i Wileńskiej. Wszędzie znaj-
dziemy dzieci bawiące się na kamieniacz-
kach obok tak zwanego „kolucha” ze śmie-
ciami, w których grzebie się jakaś baba,
czy stary dziad.

DRUTEM SZUKAJĄCY ŁACHMANÓW czy bluchy.

To jest obraz życia codziennego. W
niedziele i święta dzieci bardzo często
idą na dalsze spacerki do Zakretu, na
Zwierzyńce czy górę Trzech Krzyży. Po-
wielrze jest pierwszorzędną, ale dokoła
jakieś podejrzane

PAPIERKI O NIEPRZYWOITYM ZABARWIENIU.

butelki, szkło łluczono itp. Nieco lepiej
przedstawia się sytuacja w Zakrecie, a to
tylko dlatego, że władze uniwersyteckie
zaczęły porządkować las. Ale do Zakretu
nie każdy może pojechać, bo ta przyjemność
kosztuje 10 groszy i jest stosunkowo dale-
ka. Zresztą, żeby dostać się do Zakretu,
trzeba nalykać się łumanów kurzu, co ule-
ca nie są polewane.

Polewania ulic, to nowy i niewyczer-
pany temat, ale o nim pisać na razie nie
będę. Mam wrażenie, że temat ten poru-
szony zostanie niebawem przez jednego
z moich kolegów redakcyjnych.

Dochodzimy do wniosku, że dzieci wi-
leńskie nie mają gdzie się bawić, a za-
bawa dla dziecka jest rzeczą konieczną.
Dziecko podczas zabawy rozwija się, „in-
teligeniniej”. Tego nie trzeba udowad-
niać. Nasuwa się pytanie: Dlaczego w
Wilnie tak jest? Postaram się odpowied-
zieć.

Nasze władze miejskie zajęte są wszyst-
kimi innymi sprawami, ale tylko nie wy-
chowaniem młodzieży i dzieci. Zagad-
nienia sportowe, wychowania fizycznego
i przysposobienia wojskowego nie obcho-
dzą magistrat. Dział sportowy w
magistracie jest traktowany podobnie, jak
się traktuje nieraz

W MIESZKANIU PRYWATNYM SEKWESTRATORA.

Z przykrością trzeba stwierdzić, że oano
wie, którzy stoją na czele Rady Miejskiej,
nie są ludźmi, których nazwać można by-
łoby przyjaciółmi sportu. Wyjątkiem jest
wiceprezydent miasta Kazimierz Grodzki-
ki, który jako przewodniczący Miejskiego
Komitetu WF i PW stara się ockładać
wszelkich starań, żeby powiązać koniec
z końcem. Ale nie jest królka i stała.
Miasto daje na cele sportowe

TYLKO 15.000 ZŁOTYCH.

Z pieniędzy tych trzeba utrzymać Ośro-
dek WF, trzeba utrzymać strzelnicę na
Pióromoncie, zapewnić powodzenie ek-
cji sportu strzeleckiego, odczyć opiekę
młodzieży zamieszkującą peryferie miasta,
organizując im świetlice itp. Kłopotów
jest sporo, a wiemy, że za wszystko trze-
ba płać (nawet za wodę magistralną i
elektryczność, nawet za rozklejanie afi-
szów propagandowych) Wilno pod tym
względem znajduje się na dalekim szar-
nym końcu. Białystok, który jest miastem
o wiele mniejszym od Wilna, na cele spor-
towe przeznacza około 40 tys. zł., Grod-
no daje 25 tysięcy. Wilno na odczapnego
tylko 15...

Brak jest więc „należytego” zrozumie-
nia. Bo przecież jeżeli zwiększyla się
dotacja na wychowanie fizyczne, niewa-
pliwie mniej mielibyśmy ludzi chorych i
mniej trzeba byłoby

WYDATKOWAĆ NA SZPITALA

i wszelkiego rodzaju lekarstwa. Mniej
miałoby opatrunków Pogotowie Ratunko-
we, bo mielibyśmy silnych i zdrowych
mieszkańców. Może na tym straciłby nie-
co Monopol Spirytusowy, ale w ogólnym
bilansie wygrałoby pewnie znaczenie.

Doskonale rozumiem, że sytuacja jest
ciężka, że miasto jest zadłużone, ale nie
obciążały to zbytnio naszego miasta, gdy
by organizacja sportowa przestała płać
za afisze, gdyby światło kosztowało ta-
niej, a woda magistralna byłaby bezpla-
tna. Można przecież zrobić przynajmniej
w tej dziedzinie pewne ustępstwa. Mówi
się o tych rzeczach na niezliczonej ilo-
ści konferencji, ale słowa gdzieś giną
i nie znajdują uznania. Nie znajdują dla-
tego, że panowie

OJCOWIE MIASTA LEKCEWAŻĄ

zagadnienia wychowania fizycznego i
sportu, a przecież chodzi tutaj o mło-
dzież, o kwał społeczeństwa.

Jeżeli wszędzie tak się dzieje, jak z
dziećmi wileńskimi, to

SKANDAL NAD SKANDALAMI.

Jestem głęboko przekonany, że po tym
artykule rozpęła się burza, że położy się
dyskusja i może otrzymamy „urzędowe”
jakieś sprostowanie, ale nie zmieni to po-
stać rzeczy, że dzieci wileńskie bawia
się w brudach i nikt przeciw temu nie
zaprotęstuje. Doprawdy, wstydzić się mu-
simy, gdy przyjeżdża do nas jakaś wy-
cieczka zagraniczna. Nie daj Boże, żeby
jakis Anglik, czy Niemiec zobaczył. Cie-
leńnik, albo skryżynie obydnie brudnego
piasku przy ulicy Wolana. Jeżeli któryś
z panów przewodników poprowadzi tam
wycieczki, to

ZOSTANIE PRZEKŁĘTY

po wszystkie czasy. Ale jakże można do-
stać się na piękną Górę Zamkową omi-
ając „placik dziecinnej rozkoszy”?

Może i na to pytanie otrzymamy odp-
owiedź, a będziemy bardzo zobowią-
ni. Lepiej może byłoby w ogóle skaso-
wać te placiki i powiedzieć, że Wilno
nie dba o zabawy dzieciinne, że „Wilno
to miasto poważne”.

Jarosław Nieciecki.

Sport w kilku wierszach

Mistrz W. Brytani w wadze ciężkiej,
Tomy Fann, pokonał na punkty w Londynie,
w meczu 12 rundowym, byłego mistrza świata
Amerykanina Baera.

Dla wyrobienia młodych talentów piłkar-
skich Niemiecki Urząd Piłki Nożnej sprowa-
dza drużynę zawodowców angielskich Man-
chester City na tournée do Niemiec. Drużyna
angielska rozegra w czasie od 6 do 22 maja
r. b. 5 spotkań z niemieckimi juniorami.

Trenerem drużyny Davis-Cop'owej St. Zje-
dneconych został znany tenisista amerykański
Georg Lott.

Francuski Związek Piłkarski zaangażował
tenisistów Estracana i Burke na trenerów
swojej drużyny Davis-Cop'owej, w skład któ-
rej wchodzi: Borotra, Boussus, Bernard, Pe-
tra i Merlin.

Reprezentacje lekkoatletyczne Anglii i St.
Zjedn. rozegrają w lutym 1938 r. w Londy-
nie międzynarodowy mecz — w hali.

Celem wykrycia nowych talentów Finland-
ia organizuje w nadchodzącym sezonie po-
cz pierwszy mistrzostwa lekkoatletyczne
juniorów.

Do programu lekkoatletycznych mistrzostw
Finlandii (seniorów) wprowadzono nast. no-
we konkurencje: 200 metr. płotki, 30 km.
chód oraz bieg maratoński. Dotychczas w
mistrzostwach odbywał się jedynie bieg na
35 km., a pełny dystans maratoński nie
wchodził w skład mistrzowskiego programu.

Blum u sportowców

Leon Blum wita belgijskich sportowców którzy bawią obecnie w Paryżu w związku z rozgrywkami międzynarodowymi

Bieg Wyzwolenia Wilna

Około 10 tysięcy widzów przyglą-
dało się wczorajszemu biegowi ulicz-
nemu. Bieg wyzwolenia Wilna cieszył
się ogromnym powodzeniem. Na star-
cie zgromadziło się 69 zawodników.
Szkoda, że nie przyjechał ani jeden
biegacz z Warszawy czy z innego mia-
sta. Zabrakło również Hermana.

Nie uległo najmniejszej wątpliwo-
ści, że zwycięzca zostanie Józef Ży-
lewicz z Ogniska KPW. Naogół kluby
wileńskie zgłosiły bardzo skromną
ilość biegaczy. Gros zawodników, to
lekkoatleci z WKS Śmigły, startowali
oni masowo w grupie niestowarzysz-
nych.

Start biegu nastąpił punktualnie
o godz. 13 z ul. Wielkiej. Trasa pro-
wadziła Wielką, Zamkową, Cieleń-
kiem, Zygmuntowską, brzegiem Wi-

li do kościoła Św. Jakuba i na plac
ulicki. Meta mieściła się na ulicy
Ad. Mickiewicza. Trasa wynosiła
3.800 mtr. Wyniki techniczne przed-
stawiają się następująco: 1) Józef Ży-
lewicz Ognisko KPW 10 min. 32,4
sek. 2) Kulinkowski AZS 10 min. 43,8
sek. 3) Mojsiewicz niestowarzyszony.
4) Trocki AZS. 5) Slenkiewicz. 6) Dzi-
kowiec WKS Śmigły. 7) Tumilowicz
niestowarzyszony. 8) Krym WKS Śm-
gły. 9) Klimaszewski. 10) Kowalew-
ski. 11) Bębnowski. 12) Pierszanow.
13) Czapiński. 14) Minko. 15) Osilo.
Organizacja biegu dobra. Podziękowa-
nie należy wyrazić Związkowi Strze-
leckiemu. Piękne nagrody rozdane zo-
stały przez płk. Janickiego. Orkiestra
odegrała Hymn Narodowy i Pierwszą
Brygadę.

W. K. S. Śmigły zwyciężył w turnieju wiosennym

Drużyny biorące udział w turnieju wio-
sennym nie wykazały dobrej formy. Nie
byliśmy zachwyceni grą, a na trybunach
wśród publiczności słyszało się takie za-
nias: „złe jest z piłką”, „czas niektórym
na emeryturę”, „to nie piłka nożna a
kopania”.

Zdania te doskonale ilustrują sytuację.
Miejmy jednak nadzieję, poziom nieco
się podniesie i ci, którzy powinni znaleźć
odpoczynek, znajdą, a zastąpią ich mło-
dsi gracze.

Ruch — Wisła 1:0

We wczorajszych rozgrywkach pił-
karskich o mistrzostwo Ligii mamy
trzy dalsze niespodzianki.

Wyniki techniczne były następu-
jące:
Ruch—Wisła 1:0.

Bezpłatna poradnia sportów działa

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Okreagowy Ośrodek W. F. — Wilno
podaje do wiadomości, że stosownie do
zarządzenia P. U. WF i PW organizacje
ćwiczące w obiektach Okr. Ośrodka WF
członkowie ich muszą być zbadani w se-
zonie wiosennym 1937 roku w przeciwn-
ym razie nie będą mieli prawa ćwiczyć.
Dla ułatwienia władzom organizacji i
lużno ćwiczącym wychowanie fizyczne i

Warta—Pogoń 4:0.
Warszawianka—AKS 4:0.
Zastanawia dobra forma Warty i
zmianu AKS, jak również Ruchu,
który przed tygodniem przegrał prze-
ciw z AKS.

Dzieci do lat 13 wchodzić będą bezpłatnie na zawody sportowe

Czynione są starania, aby mło-
dzież do lat 13 mogła wchodzić na
wszystkie zawody sportowe, organi-
zowane w Wilnie, bezpłatnie. Akcję
tę przeprowadza Ośrodek WF wcho-
dząc w porozumienie z poszczególnymi
klubami i związkami sportowymi.
Mamy wrażenie, że inicjatywa Oś-
rodka WF spotka się z uznaniem i klu-
by jak również i związki sportowe nie
będą robiły pod tym względem żad-
nych trudności technicznych.

Kwestia ta wiąże się bezpośrednio
z powodzeniem sportu wileńskiego.

Cywilni—wojskowi

3 maja w Wilnie odbędzie się ciekawy
mecz piłkarski. Walczyć będą między sobą
dwie drużyny. Piłkarze wojskowi spotkają
się z cywilnymi. Piłkarze ustalone zostaną nie-
bawem przez kapłana sportowego Wileńskie-
go Okręgowego Związku Piłki Nożnej sierż.
Józefa Gąsiorka. Mecz cywilni—wojskowi da-
nieżność ustalenia reprezentacji Wilna na
wyjazd do Ławka. Okręg Wołyński zaprosił
do swych piłkarzy wileńskich do siebie na
spotkanie towarzyskie.

Trener bokserki dla Białegostoku

Bokserzy Białegostoku otrzymali zapew-
nienie od PZB uzyskania trenera na okres
3-ich miesięcy, co umożliwi przeszkolenie
dobrze zapowiadającego się narybku.
Na marginesie odbytych w ubiegłą nie-
działę bokerskich mistrzostw grupowych
Polski w Białymstoku warto zaznaczyć, że
czysty zysk wyniósł około 600 zł.

Raid Motocyklowy „Szlakiem Marszałka J. Piłsudskiego”

Na liczne zapytania klubów, formacji i
urzędów, jak również i poszczególnych osób,
Zarząd Sekcji Motorowej WKS „Legia” w
Warszawie podaje do wiadomości, że raid
motocyklowy „Szlakiem Marszałka J. Piłsud-
skiego” rozpocznie się w dniu 6 maja r. b.
o godz. 4 rano.

Trasa raidu prowadzi:
I Etap: Warszawa — Kielec — Kraków —
Nowy Sącz — Przemyśl.
II Etap: Przemyśl — Łwów — Złoczów —
Dubno — Luck — Kowel — Brześć nad
Bugiem.
III Etap: Brześć nad Bugiem — Słupim —
Lida — Wilno.
IV Etap: Wilno — Grodno — Białystok —
Warszawa.

Do raidu zgłoszone mogą być tylko patro-
le (składające się każdy z 3 motocykli) Klu-
bów zrzeszonych w Polskim Związku Moto-
cyklowym i formacji wojskowych (WKS).

Regulamin raidu został formacjom i Klu-
bom rozdany, te zaś kluby i formacje, któ-
re mają zamiar zgłosić patrol, a regulamin
dotychczas nie otrzymały, zechcą porozumieć
się pisemnie z organizatorami: Sekcją Moto-
rową WKS „Legia” — Warszawa, Łazien-
kowska 3 — 5.

Dobre książki są najlepszymi
przyjaciółmi człowieka
H. Klamforth

„NOWOŚCI”
Wypożyczalnia Książek
Wilno, Jagiellońska 16-9
Klasyczne, literatura, nowości, naukowe
i w obcych językach.
Czynna od 12—18.
Warunki przystępne.

Nie jedzcie zarazków!

Handel artykułami spożywczymi i o-
wocami prowadzony w bramach zagraża
w wysokim stopniu higienie społecznej.
Stragany z owocami, słodyczami i napo-
jami chłodzącymi, poumieszczane w bru-
dach i zanieczyszczonych bramach w nie-
dalekim sąsiedztwie ulic i śmietnik
podworkowych, nieczym nie izolowane od
kurzu ulicznego, stają się szerzycielami
wszelkich chorób. Wyhodząc z tego za-
łożenia Magistrat m. Wilna na ostatnim
posiedzeniu postanowił wysłać z wnio-
skiem do Starostwa Grodzkiego o wyda-
nie zarządzeń likwidujących ten stan rze-
czy.

Walne zebranie bokserów

Uchwała Zarządu Wil. OZB z dnia 31
marca r. b. na podstawie § 16 Statutu OZB,
został wyznaczony termin Roczego Wal-
nego Zebrania Wil. OZB na dzień 5 maja
r. b., początek o godz. 18 w pierwszym i o
18,30 w drugim terminie.

Zebranie Wil. OZB odbędzie się w lokalu
Okreagowego Ośrodka WF w Wilnie przy
ul. Ludwisarskiej 4 (partier).

Kimby winny być reprezentowane przez
delegatów zaopatrzonego w pisemne upowa-
nienie zgodne z § 17 Statutu OZB.

Wnioski na Zebranie winny być nade-
łane do Sekretariatu Wil. OZB na 7 dni
przed terminem (§ 18 Statutu OZB).

stano do Sekretariatu Wil. OZB na 7 dni
przed terminem (§ 18 Statutu OZB).

Tegoroczne walne zebranie bokserów wi-
leńskich zapowiada się b. interesująco ze
względów na szereg spraw dotyczących tego-
rocznego sezonu. Jak nas informują, dotych-
czasowy prezes Wil. Okr. Zw. Bokserkiego,
znany działacz sportowy Wilna płk. Iwo
Guzycki ma nie kandydować na prezesa. Szko-
da, bo jeżeli chodzi o osobę pana prezesa, to
nie mamy absolutnie żadnych zastrzeżeń. Co
do innych członków zarządu, to wolelibyśmy
w nowym zarządzie widzieć szereg nowych
i młodszych jednostek.

sowości, a więc do mieszkańców Święcian,
Młodziec, Postaw, Lidy i innych miast.

Hasłem akcji propagandowej jest zdoby-
wanie POS-u, jak również Odmaki Strzele-
ckiej. Ci zaś wszyscy, którzy pragną systema-
tycznie uprawiać sport, niech zapiszą się do
klubu sportowego. Klub sportowy odczyt opie-
ka, da instruktora, nauczy jak należy upra-
wiać sport, żeby nie zniszczyć zdrowia i nie
przełorować serca.

W skład drużyny Europy Zachodniej wej-
dą gracze belgijscy, holenderzy, francuzi i
niemiecy. W skład Europy Środkowej —
piłkarze węgry, węgry, austriacy i czes-
cy. Reprezentacje zestawione będą przez spe-
cjalne komisje, w skład których wejdzie
jeden delegat z każdego zainteresowanego
państwa.

Obecnie sami Belgowie pragną mecz ten
zorganizować i gotowi są zagwarantować do-
stęp w wysokości 650 tysięcy franków bel-
gijskich.

Europa Zachodnia — Europa Środkowa w piłce nożnej

Belgijski Związek Piłki Nożnej otrzymał od
FIFA i Związku Europejskiego potwierdzenie,
że tytuł mistrzowski odładowany mecz Europa Śro-
dkowa — Europa Zachodnia dojdzie do skut-
ku.

Organizacja meczu została powierzona Ho-
landii, która zagwarantowała 300 tysięcy fr.
fr. dochodu. Mecz wyznaczony został na 20
czerwca, a w przeddzień odbędzie się w Am-
sterdamie zebranie FIFA.

Mecz rozegrany zostanie w Amsterdamie
na stadionie olimpijskim, który pomieści 45
tysięcy osób.

Działalność Wileńskiego Woj. Towarzystwa Przeciwgruźliczego

W związku z „Dniami Przeciwgruźliczymi” — należy omówić działalność tej placówki, która w znacznej mierze zakres swoich prac i zamierzeń uzależnia od wyników finansowych „Dni”, mianowicie działalność WWTP.

Założone w roku 1924 — rozbudowało znacząco arsenał przeciwgruźliczy, zakładając nowe i pożyteczne placówki lecznicze. I tak istnieje przede wszystkim poradnia przeciwgruźlicza, przeznaczona dla dzieci i dorosłych, która, jeśli chodzi o dzieci, posiada trzy stacje: stację opieki nad dzieckiem gruźliczym do lat 7, stację opieki nad młodzieżą szkół powszechnych i stację opieki nad młodzieżą szkół średnich. Każda ze stacji jest obsługiwana przez lekarza-specjalistę.

Stacja dla dzieci tworzy rodzaj ośrodka, dookoła którego grupuje się szereg innych instytucji opiekuńczych jak: oddział gruźliczy dla dzieci i młodzieży przy Miejskim Szpitalu Zakaznym — na 50 łóżek, prewentorium dzienne na 40 dzieci, kolonie letnie i zimowe półkolonie, wreszcie szpital — sanatorium jako oddział przy Miejskim Szp. Zakaznym, czego wymaga leczenie zamknięte.

Dorośli, chorzy na gruźlicę — podlegają opiece poradni Nr. 1 i Nr. 2 — WWTP. Zakładem leczniczym dla dorosłych jest oddział na 50 łóżek przy Miejskim Szp. Zak. na Zwierzynku, przeznaczony wyłącznie dla gruźlicy udziwiającej się. Od dział ten zależnie od potrzeb jest: oddziałem szpitalnym, szpitalem-sanatorium, schroniskiem dla ubogich chorych z gruźlicą podgołną, oddziałem kraniowo-płucnym, i oddziałem obserwacyjnym.

Brak środków finansowych nie pozwala na konieczną rozbudowę tego oddziału. Od roku 1935 Towarzystwo Przeciwgruźlicze zapoczątkowało opiekę poza szpitalną nad chorymi, cierpiącymi na udziwiająca się gruźlicę. Z powodu zbyt skromnych funduszy — opieka ta jest niedostateczna i nie obejmuje swoimi wpływami wszystkich środowisk potrzebujących.

Poza tymi instytucjami T-wo Przeciwgruźlicze prowadzi cały szereg placówek rozpoznawczych i leczniczych jak: Komitet szczepień BCG — dla dzieci do lat 2, który w celu ochrony przed zakażeniem złośliwym, zakłada również niemowlęta niezdiagnozowanym szczerpem gruźlicy BCG w celu wytworzenia odporności i, zw. symboicznej, dalej prowadzi gabinet rentgenowski, stację górnoośrodkową dróg oddechowych, stację odm (odm są jednym z najpóźniejszych, w odpowiednio dobranych przypadkach, środków leczniczych w gruźlicy, i słowna nie są w Wileńskim T-wie przeszło 10 lat).

WWTP. zorganizowało oddziały w powiatach: brasławskim, głębockim, mołodezańskim, postawskim, oszmieńskim, święciańskim, wileńskim i wileńsko-trockim. Czoła nad pracą poradni powołanych, szkoły lekarzy, organizuje kursy instruktorskie, ogłasza prace naukowe z dziedziny fizjologii.

Ten planowy ogrom prac i wysiłków, pożytecznych i skutecznych — zasługuje jak najbardziej na poparcie wszystkich. Dajmy temu dowód w „Dniach Przeciwgruźliczych”, popierajmy te „Dni”, kupujmy nalepki.

Przykazania przeciwgruźlicze

- 1) Pamiętaj, że od gruźlicy można się zachorować.
- 2) Unikaj ludzi kaszlących.
- 3) Pamiętaj, że oddychać należy tylko nosem.
- 4) Myj ręce przed każdym jedzeniem, nie bierz do ust przedmiotów o wątpliwej czystości, płucz usta na każdym posiłku.
- 5) Dbaj o dobre, świeże powietrze, jedz pomidory.
- 6) Mieszkańce wień utrzymuj w czystości, rośnięcie przewietrzaj je.
- 7) Nie zaciemniaj okna firankami lub kurtynami, daj dostęp słońcu.
- 8) Nie wolno spać we wspólnym łóżku, a szczególnie z osobą kaszlącą.
- 9) Nie pij wódki i nie pić, to rujnuje zdrowie.
- 10) Przebywaj jak najczęściej na świeżym powietrzu. Często chodź na spacerach. Uprawiaj sporty, do których masz apetyt.
- 11) Gdyś dostał kaszlu, który nie ustępuje w ciągu paru tygodni, idź do lekarza. Pamiętaj, że wczesna gruźlica jest leczalna.

Wiadomości radiowe

„POD RASZYŃM HUCZA DZIAŁA”
Rocznica bohaterskiej bitwy — w radio.
W roku 1809 dnia 19 kwietnia ks. Józef Poniatowski na czele walczących pułków polskich stoczył bohaterską walkę z dwukrotnie silniejszą armią austriacką. Wśród tysięcy poległych znalazł tutaj również śmiertelny Cyprian Godebski.

RADIO

WTOREK, dnia 20 kwietnia 1937 r.

6.30 Pieśń, 6.33 Gimn., 6.50 Muzyka; 7.10 oje i gwiazda roln., 7.35 Muzyka; 8.00 Audycja dla emigracji; 8.10 Przerwa; 11.30 Audycja dla emigracji; 8.10 Przerwa; 11.30 Rdęja dla dzieci „Przygody zuchów”; 11.57 Sygnał czasu; 12.03 Utwory Mozarta; 12.40 Dziennik pol.; 12.50 „Porady gospodarskie na czasie”; 13.00 Wycieczki; 13.00 Muzyka popularna; 14.00 Przerwa; 16.00 Wiadomości gospod. 15.15 Wywiad z pracownicą domową; 15.20 Półpawski na piętach; 15.25 Życie kulturalne; 15.30 „Pilot jakich mało” — nowela lotnicza J. Weissnera; 15.40 Program na środek; 15.45 Muzyka polska; 16.00 Ze spraw literackich (w jęz. polskim); 16.10 Moniuszko; 16.15 Skrzynka PKO; 16.30 Koncert Józefowicki; 16.40 Akademicki Obłęd; 16.55 Rozwiązanie zagadki historycznej dla dzieci; 17.00 Dni powszednie państwa Kowalskich — powieść M. Kuncewiczowej; 17.15 Koncert kameralny; 17.50 Dziennik feministyczny — monolog R. Daliborowej; 18.00 Pogadanka; 18.10 Wiadomości sport. 18.20 Felieton teatralny wygł. L. Petru; 18.35 Pieśni polskie w wykł. Ludmily Łukskiej; 18.50 Pogadanka; 19.00 Młodzi i wspólna przyszłość — jest lepsza czy gorsza od dawnej? dyskusja z J. Brochozkiem; 19.20 Recital śpiewaczy Jadwigi Łachowskiej; 20.00 Rozmowa z muzyką ze słuchaczami; 20.15 Koncert symfoniczny S. Siedzińskiego i St. Szpilarskiego — fortepian. Słowa wstępne T. Szefłowskiego; ok. 21.00 w przerwie Dziennik i pogadanka; 22.30 Emil Verhaeren — kwadrans poetycki — oprac. Allan Kosko; 22.45 Muzyka taneczna; 22.55 Ostatnie wiadomości.

PONIEDZIAŁEK, dnia 19 marca 1937 r.
6.30 Pieśń, 6.33 Gimn., 6.50 Muzyka; 7.15 Dziennik; 7.25 Program dz. 7.30 Informacja i gwiazda roln.; 7.35 Muzyka; 8.00 Audycja dla emigracji; 8.10 Przerwa; 11.30 Historia noża i widelca i muzyka; 11.57 Sygnał czasu; 12.03 Przemówienie p. Koca Adama; 12.15 Transmisja z sali teatru miejskiego na Pohulance Zjazdu Obrotu Zjednoczenia Narodowego w Wilnie; 12.45 Przerwa; 12.50 Dziennik pol.; 13.00 Popularna muzyka operowa; 13.45 Za kołosem obraz Zjazdu OZN; 14.00 Przerwa; 15.00 Wiadomości gospod.; 15.15 W rytmie walek; 15.25 Życie kulturalne; 15.30 Nowela Weissnera „Pilot jakich mało”; 15.40 Program na wtorek; 15.45 Muzyka jazzowa; 15.50 W rocznicę zdobycia Wilna, pog. wygł. p. Z. Churazowski; 16.00 Pieśni wojska polskiego; 16.15 Skrzynka jęz. 16.30 Polska Kapela Laskowa P. Dzierżanowskiego; 17.00 Organizacja liceów pedagogicznych; 17.15 Koncert solistów; 17.50 Pogadanka; 18.10: Wiadomości sport.; 18.20 W walek o kulturę naszej wsi — wygł. W. Romanowski; 18.30 Muzyka z cząstką rewolucji francuskiej; 18.00 Posiewna pieśniarstwo zbóje; 19.00 Audycja żołnierska; 19.30 Stare przeboje koncert. 20.45 Dziennik wiecz. 20.55 Pogadanka; 21.00 Chopin jako pisarz — w oprac. W. Hulewicz; 21.30 Koncert; 22.00 Koncert; 22.55 Ostatnie wiad.

CHOPIN JAKO PISARZ

Radiowy wieczór literacki.
Wydany przed kilku tygodniami stał się pierwszym kompletem listów Chopina stał się pewnego rodzaju reweracją. Dniwił się Chopin był także pełnym ekspresji i humoru stylistą. Tom korespondencji zawiera nie tylko nieprzebrany zbiór sześciu gólow autobiograficznych, ale rzadki spono zupełnie nowych promieni na duszę genialnego twórcy polonezów i ballad.

Chopin jako pisarz — oto temat wieczoru literackiego, który przygotował na dzień 19 kwietnia o godz. 21.00 — Włod Hulewicz. Wieczór będzie skomponowany z fragmentów listów Chopina, przeplatany odpowiednimi komentarzami. Z tej audycji wyłoni się sywa Chopina, jakiej dotąd prawie nie znaliśmy.

Dyskusyjny odczyt radiowy z dnia 20 kwietnia o godz. 19.00 traktuje również o młodzi. „Dawnej młodzi była lepsza” — twierdził zwykle starsze pokolenie. Twierdzenie to opiera się przede wszystkim na tym, że pamięć nasza zniekształca i idealizuje przeszłość. Jedno jest pewne: młodzi obecna uboższa jest od młodzi przewożonej o wielką ideę walki o niepodległość, która jednoczyła całe społeczeństwo polskie.

Współczesna młodzi nie posiada więc tych samych zainteresowań intelektualnych, co dawniej. Jej zainteresowania intelektualne są odmienne. Młodzi współczesna nie jest ani gorsza ani lepsza od dawnej — jest inna. Temat ten poruszony zostanie w dyskusji radiowej, którą zagai dr. Kazimierz Brończyk.

Strajk rzeźników

W Wilnie wybuchł strajk żydowskich rzeźników, dokonywujących na rzeźni miejskiej uboju rytualnego. Rzeźnicy zwrócili się do gminy wyznaniowej z żądaniem uregulowania ich plac. Wobec nie otrzymania z gminy odpowiedzi ogłosili strajk.

KRONIKA

KWIECIEŃ
19
Poniedziałek

Dziś Tymona M.
Jutro Sulpicjusza
Wschód słońca — g. 4 m. 11
Zachód słońca — g. 6 m. 27
Sporządzenia Zakładu Meteorologii U.S.B.
w Wilnie z dn. 18.IV.1937 roku.
Ciśnienie 756
Temperatura średnia + 9
Temperatura najwyższa + 11
Temperatura najniższa + 8
Opad 1,6
Wiatr wschodni
Tend.: bez zmian
Uwagi: pochmurno, wieczorem deszcz.

Przewidywania pogody do wieczora
dnia 19 kwietnia br. według PIM-a:
W dalszym ciągu pogoda bez zmian, naogół zachmurzenie umiarkowane, jednak w zachodniej połowie kraju miejscami przelotne deszcze.
Dość ciepło.
Slabe lub umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich.

WILEŃSKA DYŻURY APTEK.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki:
1) Nafceja (Jagiellońska 1); 2) S-ów Augustowski (Kijowska 2); 3) Romeckiego i Zelańska (Wileńska 8); 4) Frumkinów (Niemiecka 23) i Rosłowski (Kawaryjska 31).
Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szanłyra (Legionów 10) i Zajączkowskiego (Witoldowa 22).

KOMFORTOWO URZĄDZONY
Hotel St. GEORGES
W WILNIE
Aparamenty, łazienki, telef. w pokojach
Ceny bardzo przystępne.

HOTEL EUROPEJSKI
Pierwszorzędny. — Ceny przystępne.
Telefony w pokojach. Winda osobowa

ADMINISTRACYJNA.

— Sąd starościński ukarał: za nieplacenie składek ubezpiecz. — Mirona Uciechowskiego (Szopena) — grzywną 300 złotych z zamianą na 3 mies. aresztu i Józefa Szuwa (Kijowska 2), rabina — grzywną 250 zł. z zamianą na areszt.

— Za wpuszczenie nieletnich na filmy nie dozwolone dla młodzieży Lejzera Fajlońskiego, kier. kina „Mars” — grzywną 50 złotych z zamianą na 10 dni aresztu.
— Za awanturę na posługu dorozkarskim przed „Zaciszem” Antoniego Olmickiego (Zolnierski 6) — 7-dniowym aresztem bezwzględny.

— Za nieobyczajny wybrk wobec przechodzących niewiast Dominika Bajkewskiego (Ciesielska 4) — 7-dniowym aresztem.

Za łajny ubój: Wulfia Womiana (Lipówka 35) — grzywną zł. 30 z zamianą na 14 dni aresztu, Jena Bienkowskiego Kaszlanowa 3) — zł. 30 lub 14 dni aresztu, Józefa Nowatka (Wilkomierska 45) — zł. 30 lub 10 dni aresztu, Chaję Rudomina (Lipówka 30) — zł. 50 lub 14 dni aresztu, Ajzika Zalkinda (Antokolska 47) — 30 dni aresztu bezwzględnie, Osiera Czernuskiego (Kwaszelna 15) — 30 dni aresztu bezwzgl., Abrama Brojdesa (Slefańska 21) — 30 dni aresztu bezwzgl. Wina centego Stefanowicza (Łolczek 4) — zł. 30 lub 10 dni aresztu, Zaimana Fisera (Werkowska 18) — grzywną zł. 50 z zamianą na 14 dni aresztu.

AKADEMICKA.

— Nowe władze Koła Filozof. St. USB: prezes E. Aniszczenko, v-prezes J. Dziwulski, sekretarz L. Stowbunikówna, skarbnik A. Indan, bibliotekarz H. Jaworska. W najbliższym poniedziałek (19 kwietnia 1937 roku) odbędzie się w lokalu Seminarium Filozoficznego (Zamkowa 11) zebranie naukowe z referatem p. W. Skubowskiego na temat: „Przyczynki do zdefiniowania pojęcia „rewolucja”. Goście mile widziani.

ZE ZWIĄZKÓW I STOWARZ.

— Nowe władze Ligi Morskiej i Kolonialnej. Zarząd Obwodu Miejskiego Ligi Morskiej i Kolonialnej w Wilnie podaje do wiadomości iż na walnym Zjeździe Delegatów Obwodu Miejskiego, odbyłym w dniu 11 bm. zostali wybrani do Zarządu Obwodu pp.: plk. Podwysoki Tadeusz, dr. Czarnowski Czesław, plk. Zajączkowski Wacław, mec. Zmierzłowski Józef, red. Mackiewicz Bohdan, Surwillo Michał, kpt. dypl. Kołodziejski Józef, plk. Czop Wiktor, Lisowska Janina, inż. Wrześniowski Zygmunt, Maciejewicz Wacław, Finkowski Bronisław, Bucholt Mieczysław, Zacharzewski Henryk, Mysko Jerzy, Bujalski Stanisław, oraz do Komisji Rewizyjnej pp. prezes Szumański Władysław, Rodziewicz Józef, Deszkiewicz i sędzia Stankiewicz.

ZEBRANIA I ODCZYT.

— Odczyt p. senatora Władysława Malskiego odbędzie się dnia 20 b.m. (wto rek) w Kole Wilejskiej Inteligencji przy ul. Zygmuntońskiej 16 na temat „Wiek w obecnej sytuacji państwowej”. Początek o godz. 18.

Informacji w sprawie zaproszeń udziela zarząd. telef. 10-25.

ROZNE

— W związku z ustawą o pielęgniarstwie Urząd Wojewódzki powiadamia, że podana o dopuszczeniu do państwowego egzaminu pielęgniarstwa należy składać w wydziale pracy, opieki i zdrowia Urz. Wojewódzkiego, Wilno, ul. Magdaleny 2, w terminie do dnia 20 b. m. w. pocztą lub osobiście w godzinach

Nabożeństwo w kenesie karaimejskiej

W dniu 19 bm. o godz. 9.30, odprawione zostanie w kenesie karaimejskiej na Zwierzynku (Grodzka 6) uroczyste nabożeństwo jako w rocznicę wyzwolenia Wilna.

Przygotowan'a do obchołu 1-majowego

Odbyła się konferencja Okręgowej Komisji Klasowych Związków Zawodowych przy PPS. Obecne były na konferencji pełne zarządy wszystkich związków, wchodzących w skład Komisji Okręgowej. Omawiana była sprawa pochodu 1-majowego. Zdecydowano, że Związki jako takie w roku bieżącym pochodu unaznać nie będą, natomiast przyłączą się do pochodu urządnego przez PPS, Bund i t. p.

Wpłaty na Pomoc Zimową

Po zlikwidowaniu rejonowych Komisji Kwalifikacyjnych Komitetu Pomocy Zimowej Bezrobotnym zadeklarowanych świadczeń na rzecz pomocy zimowej; bezrobotny trwa nadal, ponieważ wpłacone sumy pokrywają zaledwie w 50 proc. poniesione przez Komitet wydatki.

od 9 do 13, pokój Nr. 23.

Osobom, które mają warunki do przystąpienia do egzaminu pielęgniarstwa, Urząd Wojewódzki wyda, do czasu złożenia egzaminu, czasowe pozwolenie na wykonywanie praktyki pielęgniarstwa, nie dłużej jednak, jak do dnia 1 stycznia 1938 r.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.

— Dziś w poniedziałek o godz. 8.15 po cenach propagandowych „Małenstwo”.
— Jutro we wtorek wieczorem tragedia J. Słowackiego „Mazepa” z p. Szymańskim w roli wojewody.

TEATR OBJAZDOWY.

dziś w poniedziałek wystąpi w m. Lidzie z przedstawianiami: popołudniu dla młodzieży szkolnej komedia J. Konenickiego „Stary kawaler”, wieczorem sztuka J. Devala „Stefek”.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.

— Występy J. Kulczyckiej. Dziś „Władcy Filmu” ostatnio wystawiona z wielkim przepychem op. Gilberta, w której J. Kulczycka wykazała łwi pazur swego artystycznego talentu.

— „Złoty Ptak”. Czynną się przygotowania do przyjęcia „Złotego Ptaka”, który zapowiedział swój lot na scenę „Lutni”.

— „Tancerka z Andaluzji”. Janina Kulczycka wystąpi z premierą op. „Tancerka z Andaluzji”.

TEATR „NOWOŚCI”.

— Dziś w poniedziałek premiera rewii w 18 obrazach p. t. „Jak wam dopodzie?”
Codziennie dwa przedstawienia o godz. 6.30 i 9.15.

519 robotników wyjechało do Łotwy

17 bm. odjechał z Wilejki drugi transport robotników rolnych do Łotwy, zwerbowanych w pow. wilejskim w ilości 519 osób, w tym 280 kobiet. Przyznany pow. wilejskiemu kontyngent został zwiększony z 2.500 do 2.700 osób.

Wydarzenia dnia ubiegłego

W restauracji Lipmana Solecznika (przy zanku Koniskim) wynikał wczoraj w noc krwawa bója, podczas której został dotkliwie pobity Józef Buhu (Okszański 1).
Bulanowi plewaczki pomocy udzielili pałatowie.

Helena Groszowiczowa (Zamkowa 14) przez zapamiętanie pozostawiła w dorozce kilka pierścionków, portmonetkę oraz inne rzeczy, ogólnej wartości 115 złotych.
Polejca poszukuje dorozkarsza.

Gdy Antoni Pawlunas (Zawczę 28) powracał do domu ulicą Królewską, został w pobliżu kościoła Sw. Anny napadnięty przez nieznane osobniki, który przebił mu nożem ramię i zbiegł.

Polejca poszukuje notownika. Pawlunasowi udzieliła pierwszej pomocy ambulatorium pogotowia.

Jadwiga Godlewska ze wsi Pacinny, podjechała w lokalu Opiekł Społecznej dwoje dzieci, które Izba Zatrzymała skierowała do przytuliska.

Godlewska aresztowała policja.

Janina Olszewska (Ignacego 10) zameldowała policję, że mąż Zenon, na tle zarzutu małżeńskiego, grozi jej zabiciem.
Polejca wszczęła dochodzenie.

Wczorajszej nocy w Wilnie zanotowano szereg bójk.

Pogotowie ratunkowe opatrzyło 5 pokrzywdzonych nożami.

W. Benluk, właściciel domu przy ulicy Bukowej, który spłonił podczas pożaru fabryki „Dykta”, zaskarżył w policji swego sąsiada za to, że w czasie pożaru zamknął studnię, nie pozwalając czerpać z niej wody.

Oflary

Komitet Rodzicielski Szkoły Powisz. Nr. 16 składa 10 zł. dla rodziny Helenki Kuncewiczówny i wzywa inne organizacje społeczne do złożenia ofiar na tenże cel.

DRUKARNIA I INTROLIGATORNIA
„ZNICZ”
WILNO, BISKUPIA 4, TEL. 2-40
Wykonuje wszelkiego rodzaju roboty w zakresie drukarstwa
PUNKTUALNIE — RANIO — SOLIDNIE

Srebrny ekran ogłasza narodziny nowej gwiazdy
Deanna DURBIN
w czuromedii Kosterlitz i Pasternaka
PENNY już wkrótce w kinie „Casino”

CASINO Ordynat Michorowski

Dziś ostatni dzień
Właściciel Heleny Mniszek jako dalszy ciąg „TREDOWATEJ”
Brodnielec, Stępowski, Barszczewska, Cwiklińska i in. Kolorowy dodatek i in.
Niniejszym powiadamiam, iż wszelkie kontramarki wydane na okaziciela będą ważne tylko do dnia 21 kwietnia r. b.

HELIOS całe Wilno zachwycone i oczarowane
najlepszą i najweselejszą kom. muz.
Piętro wyżej
BODO, Grosswina i Orwid
Atrakcyjny nad program: 1) Znakomita „Biała Orkiestra”, 2) Kolorowa kreskówka „Zbrodnia w Lesie”, 3) Najnowszy tygodnik aktualności.

Kino MARS Kolosalne powodzenie. Wielkie kreacje malych gwiazdorów
Ostrobramska 5
Bartholomew, Cooper i Rooney
Najnowszy monumentalny film społeczny ujęty przez słyn. reż. V. S. Van Dyke

„DZIECI ULICY”

Nad program: Piękna kresk. „Brzydkie kaczątko” i aktualia.

LUX

Nowoczesne małżeństwo na fali niezwykłych nieporozumień
Miłosne niespodzianki
Norma Shearer i Robert Montgomery
W rol. główn.

OGNIKO Pod Twoją Obroną

Dziś Perla polskiej produkcji. filmowej wzruszający film p. L.
W rolach głównych: Marla Bogda, Adam Brodzisz, Bog. Samborski, Wł. Walter i in.
Nad program: UROZMAICONE DODATKI.

Nieodwołalnie tylko dziś
TY
co w Ostrej świecisz Bramie
Ceny niższe
Jutro premiera!
Paula WESSELY w rewelacyjnym filmie wiedeńskim „Sam na sam”

Polskie KINO ŚWIATOWID! Dziś sławna, nieprześcigniona nasza i odczka w najnowszym i najpotężniejszym filmie bieżącego sezonu pt.
Pola Negri Moskwa — Szanghaj
Tragedia rosyjskiej emigracji. — Niezwykle napięcie akcji. — Rewelacyjna gra artystów
Nad program. NAJNOWSZE ATRAKCJE

Sprzedaje się SKLEP Przyjmuje od 9 rano do 7 wiecz. ul. J. Jasińskiego 5-18 róg Ofiarnej (ob. Sądu)

AKUSZERKA Śmiałowska oraz Gabinet Kosmetyczny omdładzanie cery, usuwanie zmarszczek, wargów, piegów, brodawek, łupieżu, usuwanie tłuszczu z blodur brzucha, kremy odmładzające, wanny elektr., elektryzacja. Ceny przystępne. Porady bezpłatne. Zamkowa 28-4

DOKTOR MED. J. Plotrowski — Jurcenkowna Ordynator Szp. Sawicz Choroby skórne, weneryczne kobiece Wileńska 34, tel. 18-00 Przyjmuje od 5-7 rano

DOKTOR MED. Zygmont Kudrewicz Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe ul. Zamkowa 15, tel. 15-00 Przyjmuje od 8 do 10 rano

W dzierżawę oddam 7 ha ziemi, dom 3-pokojowy z kuchnią, stajnią, 10-dniową — Zwierzyniecka 37 m. 1

GABINET DENTYSTYCZNY z długoletnią, dobrze zaprowadzoną praktyką w mieście powiatowym, na kresach wschodnich do wydzierżawienia ewent. odstąpienia. Informacje: M. Stowes — Wilno, Wileńska 30, tel. 15-38

REDAKCJA I ADMINISTRACJA — Konto P.K.O. Nr. 700.312
Centrala — Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4.
Redakcja: tel. 79 — godziny przyjęć 1-3 po południu
Administracja: tel. 99 — czynna od godz. 9.30-15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Odsłaliły: Nowogrodek, ul. Kościelna 15
Lida, ul. Zamkowa 41
Baranowicz, ul. Narutowicza 70
Przedstawiciele: Kleck, Niewież, Stonim, Szczuczyn, Stołpce, Wołożyn, Wilejka.

CENA PRENUMERATY miesięcznej: z odnośnikiem do domu w kraju — 3 zł, za granicą 6 zł, z odbiorem w administracji zł 2,50, na wsi, w miejscowościach, gdzie nie ma urzędu pocztowego ani agencji zł 2,50.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem 75 gr, w tekście 60 gr, za tekstem 30 gr, krotka redakc. i komunikaty 60 gr za wiersz jednoszp. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabele ryczne 50%. Układ ogłoszeń w tekście 6-cio łamowy, za treść ogłoszeń i rubryki „nadesłane” redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca. Ogłoszenia są przyjmowane w godz. 9.30-16.30 i 17-19.